

Instanța de fond: Judecătoria Chișinău (sediul Central)

Judecătorul: D. Crigan,

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău

Judecători: A. Bostan, A. Pahopol, V. Negru,

ÎNCHEIERE

13 iunie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului,

judecătorul

judecători

Dumitru Visternicean,

Nicolae Craiu,

Luiza Gafton,

examinând admisibilitatea recursului declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Sorinlux”,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Sorinlux” împotriva Biroului Vamal Centru cu privire la contestarea actului administrativ,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 13 februarie 2018,

C O N S T A T Ă :

La 02 iunie 2017, Societatea cu Răspundere Limitată „Sorinlux” (în continuare SRL ”Sorinlux”) a depus cerere de chemare în judecată împotriva Biroului Vamal Centru cu privire la contestarea actelor de inspecție nr. 3029I27754 din 05 aprilie 2017; nr. 3029I27809 din 05 aprilie 2017; nr. 3029I28234 din 06 aprilie 2017 și a actului de inspecție nr. 3029I28223 din 06 aprilie 2017 cu obligarea Biroului Vamal Centru de a restitui suma încasată suplimentar pentru devamarea mărfii în mărime de 237432 lei.

În motivarea acțiunii, SRL ”Sorinlux” a invocat că, conform contractului TR-1/H2h din 19 septembrie 2016 și Invoice nr. 053408 din 30 martie 2017, SRL „Sorinlux” a procurat: cuptoare electrice, aragazuri și șlapi. Conform contractului nr. 11 din 01 iunie 2016 și Invoice nr. 16LYSUNNY131 din 20 februarie 2017, contractului nr. 11 din 01 iunie 2016 și Invoice nr. 16LYSUNNY123A din 06 februarie 2017 și contractului nr. 11 din

01 iunie 2016 și Invoice nr. 16LYSUNNY123B din 06 februarie 2017 SRL „Sorinlux” a procurat veselă.

Reclamantul menționează că, la traversarea frontierei de stat a Republicii Moldova, conform declarației vamale: nr. 3029I27754 din 05 aprilie 2017 de către SRL „Sorinlux” au fost achitate plățile vamale în suma de 163634,26 lei pentru marfa procurată;

- nr. 3029I27809 din 05 aprilie 2017 de către SRL „Sorinlux” au fost achitate plățile vamale în suma de 108081,44 lei pentru marfa procurată;

- nr. 3029I28234 din 06 aprilie 2017 de către SRL „Sorinlux” au fost achitate plățile vamale în suma de 111367,18 lei pentru marfa procurată;

- nr. 3029I28223 din 06.04.2017 de către SRL „Sorinlux” au fost achitate plățile vamale în suma de 111795,44 lei pentru marfa procurată.

SRL „Sorinlux” susține că, funcționarul biroului vamal a refuzat validarea declarației și a întocmit: Actul de inspecție din 05 aprilie 2017 (pentru declarația vamală nr. 3029I27754 din 05 aprilie 2017) privind calculul drepturilor de import/export, prin care a fost majorată suma până la 358662,68 lei, (suplimentar fiind achitata suma de 195028,42 lei);

- Actul de inspecție din 05 aprilie 2017 (pentru declarația vamală nr. 3029I27809 din 05 aprilie 2017) privind calculul drepturilor de import/export, prin care a fost majorată suma până la 111834,48 lei, (suplimentar fiind achitata suma de 3752,04 lei);

- Actul de inspecție din 06 aprilie 2017 (pentru declarația vamală nr. 3029I28234 din 06 aprilie 2017) privind calculul drepturilor de import/export, prin care a fost majorată suma până la 129854,48 lei, (suplimentar fiind achitata suma de 18487,21 lei);

- Actul de inspecție din 06 aprilie 2017 (pentru declarația vamală nr. 3029I28223 din 06 aprilie 2017) privind calculul drepturilor de import/export, prin care a fost majorată suma până la 131958,77 lei, (suplimentar fiind achitata suma de 20163,33 lei).

Reclamantul susține că la 12 aprilie 2017 a depus cererea prealabilă cu privire la anularea actelor de inspecție și restituirea sumelor menționate anterior însă, aceasta a fost lăsată fără soluționare.

SRL „Sorinlux” consideră că autoritatea vamală este în drept să determine valoarea în vamă în cazul în care există temei de a considera că datele prezentate de declarant nu sunt veridice. Faptul că alte întreprinderi declară un alt preț al mărfii, nu poate fi pus ca bază pentru alte mărfuri, deoarece în cazul determinării similitudinii mărfurilor se iau în considerație următoarele caracteristici: calitatea mărfii comerciale, reputația pe piață, țara de origine, producătorul. Autoritatea vamală nu a prezentat nici o probă, care ar confirma că producția importată de către SRL „Sorinlux” are aceeași calitate ca și mărfurile importate de alți agenți

economici, cu atât mai mult ca autoritatea vamală prezintă descifrările deja majorate de ei.

Reclamantul solicită anularea actelor de inspecție nr. 3029I27754 din 05 aprilie 2017; nr.3029I27809 din 05 aprilie 2017; nr.3029I28234 din 06 aprilie 2017 și a actului de inspecție nr. 3029I28223 din 06 aprilie 2017, obligarea Biroului Vamal Centru de a restitui suma de 237432 lei, încasată suplimentar pentru devamarea mărfii.

Prin hotărârea Judecătorei Chișinău (sediul Central) din 06 iulie 2017, cererea de chemare în judecată înaintată de SRL „Sorinlux” a fost respinsă ca fiind nefondată.

Pentru a hotărî astfel, instanța de fond a constatat că documentele prezentate de SRL „Sorinlux”, contractual de vânzare-cumpărare nu conține informația relevantă confirmării tranzacției cu privire la preț pentru o unitate de marfă, nu este stabilită legătura între factura comercială (invoice) cu tranzacția existentă, ca parte integrantă a contractului. Astfel, dat fiind faptul că reclamantul nu a prezentat toate documentele care permit calcularea valorii în vamă a mărfii conform metodei I și celelalte metode succesive, pârâtul just a aplicat metoda de rezervă și a întocmit actele de inspecție contestate, contrar celor indicate în cererea de chemare în judecată.

Invocând ilegalitatea hotărârii instanței de fond, la 06 iulie 2017, SRL „Sorinlux” a depus cerere de apel nemotivată, iar la 22 septembrie 2017 cerere de apel motivată împotriva hotărârii Judecătorei Chișinău (sediul Central) din 06 iulie 2017, solicitând admiterea apelului, casarea hotărârii instanței de fond, cu pronunțarea unei noi decizii de admitere integrală a acțiunii (f.d. 63, 77-81).

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 13 februarie 2018 s-a respins apelul declarat de către SRL „Sorinlux”. S-a menținut hotărârea Judecătorei Chișinău (sediul Central) din 06 iulie 2017.

Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, la 05 aprilie 2018 SRL „Sorinlux” a contestat-o cu recurs, solicitând admiterea recursului, casarea integrală a deciziei Curții de Apel Chișinău din 13 februarie 2018 și a hotărârii Judecătorei Chișinău (sediul Central) din 06 iulie 2017 cu emiterea unei noi hotărâri prin care să fie dispusă admiterea integrală a cererii de chemare în judecată.

În motivarea recursului recurentul a indicat că, nu este de acord cu decizia Curții de Apel Chișinău din 13 februarie 2018 din motiv că instanța de apel a emis soluția dată cu aplicarea eronată a normelor de drept material.

Recurentul relevă că, de către organul vamal nu au fost prezentate dovezi ce ar demonstra careva încălcări din partea declarantului, dar și probe care ar confirma că producția importată de SRL „Sorinlux” are aceeași calitate ca și mărfurile importate de către alți agenți economici și a aplicat metoda 6 cu

încălcarea prevederilor legislației în vigoare.

Consideră că a fost interpretat eronat art. 11 din Legea cu privire la tariful vamal, pct. 33,34 din Regulamentul privind modul de declarare a valorii în vamă a mărfurilor aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 974 din 15 august 2016, fapt ce a dus la ilegalitatea deciziei contestate.

Opinează că decizia recurată contravine practicii judiciare a Curții Supreme de Justiție.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC (în redacția de până la 01 iunie 2018) recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 13 februarie 2018, în termen.

Examinând temeiurile recursului declarat de către SRL „Sorinlux” în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul urmează a fi declarat inadmisibil, din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) CPC (în redacția de până la 01 iunie 2018), se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească: nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată; a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată; a interpretat în mod eronat legea; a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

În conformitate cu art. 432 alin. (3) CPC, se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care: pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei; pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată; în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului; instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces; în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată; hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Alin. (4) al articolului menționat prevede că, săvârșirea a altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care

erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest sens Completul reține, că sarcina instanței de recurs la aceasta etapă este de a verifica temeiurile recursului și argumentele privind caracterul ilegal al deciziei atacate, în limitele în care au fost formulate și prin prisma drepturilor garantate de Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

Completul evidențiază că, în lumina jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, procedura de examinare a admisibilității unui recurs în materie civilă trebuie să corespundă în principiu garanțiilor unui proces echitabil, consfințite de art. 6 din CEDO, în special cu referire la dreptul de acces liber la justice și la dreptul subsecvent de a fi audiat de o instanță judecătorească (hotărârile Delcourt contra Belgiei din 17 ianuarie 1970 și Erfar-Avef contra Greciei din 27 martie 2014).

În acest context, completul reține că dreptul unei persoane de acces liber la justiție poate fi limitat, inclusiv prin instituirea procedurii de examinare a admisibilității recursului, or prin însăși natura lor, condițiile pentru examinarea unei cereri introduse pe o cale de atac extraordinară pot fi mai stricte decât condițiile stabilite pentru o cale de atac ordinară. Asemenea rigori urmăresc scopul de aplicare și interpretare unitară a legislației și îndeplinesc funcțiile de administrare eficientă a justiției, fiind în deplină concordanță cu art. 6 din CEDO (hotărârea Trevisanato contra Italiei din 15 septembrie 2016).

Completul reține că obligația de a motiva un act judecătorec poate varia în funcție de natura actului în cauză (hotărârea Hansen contra Norvegiei din 2 octombrie 2014), iar în concepția CEDO, nu se impune motivarea detaliată a deciziei unei instanțe de recurs care, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge un recurs ca fiind „lipsit de șanse de succes” (hotărârea Nersesyan contra Armeniei din 19 ianuarie 2010).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către SRL „Sorinlux”, este declarativ și nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC, care să justifice afirmația de ilegalitate a deciziilor instanței de apel, i-ar alegețiile invocate în recurs nu indică încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv, nu constituie temei pentru declararea recursului admisibil.

Astfel, reieșind din considerentele menționate, completul Colegiului civil,

comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către SRL „Sorinlux”, ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 431 alin.(2), art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

DISPUNE :

Recursul, declarat de către Societatea cu Răspundere Limitată „Sorinlux”, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Dumitru Visternicean

judecători

Nicolae Craiu

Luiza Gafton